

РЕШЕНИЕ

№ 4428

гр. София, 17.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 21.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **6328** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 15971 от 14.09.2009 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат А., срещу писмо изх.№ 1043/04.06.2009г. на началника на митническо бюро И., с което жалбоподателят е уведомен, че по ЕАД 5002/4-2987/25032003г. следва да се промени митническата облагаема стойност в размер на 47 725 лв., съответно възникване на изискуеми митнически задължения в размер общо на 7 242 лв. (разлика между дължимото и платеното при вноса мито) -921 лв., разлика между дължимия и платен при вноса ДДС 6321 лв. и законна лихва) и е поканен за доброволното им плащане в 10 дневен срок от получаване на уведомлението да погаси посочените изискуеми митнически задължения. .

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адвокат А. счита, че обжалваното писмо, определено като решение на митнически орган, е незаконосъобразен административен акт, по следните съображения: 1) пререшава се спор, решен с Решение от 29.10.2008г. по адм.дело № 01610/2006г. по описа на СГС, III Б състав, с което е отменено ППС № 241/29.12.200г.; 2) Нарушено е изискването на л.206 от ЗМ за писмено уведомяване на длъжника за размера на митните сборове, веднага след като бъдат взети под отчет, но не и след изтичането на 3 годишния срок от датата на възникване на митническото задължение, тъй като броен от датата на вноса -25.03.3003г., този срок е изтекъл на 25.03.2006г.; 3) Наличие на съществена разлика в

размера на задълженията, определени в отменения и настоящия акт; 4) Неспазване правилата за издаване на ИАА – без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение по случая и без обсъждане обясненията или възраженията на дружеството; 5) Липсва правно и фактическо основание за възникване на задължението и за събирането му, какво е нарушението. Прави искане съдът да отмени спорното уведомително писмо. Претендира разноски по приложен списък.

Ответникът – началникът на митническо бюро С. запад (правоприемник на митническо бюро И.), Митница Столична, оспорва жалбата. Излага съображения в писмени бележки. Позицията се базира на резултатите от проверката по линия на международното сътрудничество и е итническият орган правилно е приложил разпоредбата на чл.35 от ЗМ и е определил митническата стойност въз основа на така получените доказателства, от което следва възникване на задължения за доплащане на митни сборове и ДДС. Съгласно чл.205, ал.1 и чл.206 от ЗМ, жалбоподателят е бил уведомен за настъпилите промени с писмо изх.№ 5954/06.10.2005г., като след връчването му е имал възможност по чл.102, ал.2 от ППЗМ да възрази преди вземането на окончателно решение по размера на така определените допълнително дължими митни сборове, което той не е направил. Прави възражение и за допустимостта на производството, тъй като индивидуален административен акт било постановлението за принудително събиране на публични държавни вземания, а процесното уведомително писмо представлява действие на митническия орган, съгласно разпоредбите на чл.206 от ЗМ, като задължителна предпоставка в процеса по издаване на постановлението. Уведомлението като част от производството по издаване на ИАА, отговарящ на изискванията на чл.21, ал.5 от АПК. По същество иска съда да остави жалбата без уважение като недоказана и неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.03.2003г. [фирма] е поставила под митнически режим „внос“ с ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. сладкарска сметана – 2448 колета, 23760 кг бруто, 23054 кг нето. Заплатени са митни сборове в размер на 4021 лв., от които -511 лв. мито и 3510 лв. ДДС. В митническата декларация е посочена държава на износ и произход – Италия. При оформянето на режим „внос“ към ЕАД е представена фактура с № 960/23/18.03.2003г.

Поради възникнали съмнения за занижаване на стойността на внасяните стоки митническите органи са предприели служебна проверка на представяните фактури. Извършена е проверка по линия на международното сътрудничество, съгласно Протокол № 6 за взаимна административна помощ към Спогодба между ЕИО и РБългария. Направено е запитване от Агенция „Митници“ (изх.№ М-26-00-0005/03 от 09.02.2004г.) до Италианската митническа администрация относно автентичността на представените фактури.

Получен е официален отговор с писмо № М 26-00-0005/03/10.09.2005г., в който италианската митническа администрация – Главно управление на финансовата гвардия (Р., 13 юли 2005 № 5765/3/Ant/1, л.213 и сл. по делото), уведомява българските митнически власти за обстоятелства и относно спорния износ – Приложение № 1 към записката, в това число фактура № 960/23 от 18.03.2003г., съдържаща цесията на 2.448 пакета растителни препарати, на стойност 22.356, 79 евро., митнически декларации, сертификат за движение на стоки, декларация, карнет TIR, като плащането на тази доставка е установено като 10 000 евро посредством банков превод от 12 март и 12 257

евро посредством банков превод с дата на операцията от 13 март 2003г. При анализ на тази документация в записката се заключава, че фактурата, получена от седалището на италианската фирма (Приложение № 1/А) се различава съществено от предадената от аналогичната българска служба, освен от графическа гледна точка (ясен знак за възпроизвеждане на последната), и по макроскопичната заниженост на единичната цена, отнасяща се до внесените стоки, които съответствуват, общо, на 38, 97 % от фактурираното от италианската фирма.

Писмото е заведено в Митница С. под № 4400-0405/15.09.2005г.

Съгласно чл.206 от ЗМ за жалбоподателя е изготвено уведомление за доброволно заплащане на публични държавни вземания на Началника на МБ И. с изх.№ 5954/06.10.2005г., връчено на управителя на жалбоподателя на 12.10.2005г. Публичните държавни вземания, за плащане на които е поканен жалбоподател са в размер на 6 298 лв., от които 801 лв. мито и 5497 лв. ДДС, при внос на стоката по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г.

С Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 241 от 29.12.2005г., издадено от началника на Митница С., след като до датата на издаването му [фирма] не е извършил плащане на изискуемото вземане на МБ И., посочено в горното уведомително писмо, въз основа на резултатите от описаната проверка по линията на международното сътрудничество е прието, че стоките следва да се обмитят по фактурна стойност, посочена в предоставените фактури от Италианските митнически власти, издадени от фирма И. С.П.А. Италия и жалбоподателят е задължен да доплати митни сборове и ДДС, дължими при внос на стоката по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. в размер на 6 928 лв., от които 801 лв. мито и 5497 лв. ДДС. С решение от 29.10.2008г. на СГС, трети б състав, АО, по адм.дело № 01610 по описа за 2006г. е прогласена нищожността на постановлението посоченото постановление, по съображения за липса на компетентност за лицето, подписало със запетая ППСДВ. Не се сочат данни това решение да е обжалвано.

С обжалваното в настоящото производство писмо изх.№ 1043/04.06.2009г. на началника на митническо бюро И., въз основа на констатациите на същата описана по горе проверка по линията на международното сътрудничество проверка, че фактурата за износ на стоките внос по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. е на стойност 22 356 евро, жалбоподателят е уведомен, че по ЕАД 5002/4-2987/25032003г. следва да се промени митническата облагаема стойност в размер на 47 725 лв., съответно възникване на изискуеми митнически задължения в размер общо на 7 242 лв. (разлика между дължимото и платеното при вноса мито) -921 лв., разлика между дължимия и платен при вноса ДДС 6321 лв. и законна лихва) и е поканен за доброволното им плащане в 10 дневен срок от получаване на уведомлението да погаси посочените изискуеми митнически задължения

Писмото е връчено на 04.09.2009г., видно от отбелязването на ръка от управителя на дружеството.

С жалба вх.№ 15971 от 14.09.2009 г. по описа на АССГ [фирма] е оспорило посоченото писмо пред съда.

По делото са изслушани и приети основно и допълнително заключение по съдебно-счетоводна експертиза, изготвени от Л. Й.. Дадени са следните заключения: 1) Осчетоводената в счетоводството на [фирма] по вноса с ЕАД № 5002/4-2987/25.03.2006г. е № 960/23/18.03.2003г. на стойност 8 712, 58 евро и осчетоводената фактурна стойност е 8 712, 58 евро или 17 039, 19 лв. 2) Извършено е

плащане по фактурата, от вносителя с платежно нареждане от 12.02.2003г. реф.№ 17271, към И. С.П.А. за сумата 8 712 евро 3) От представената справка от главна книга по сметка „Доставчици“ за периода 01.01.-31.12.2003г. за доставчика И. С.П.А. се установява само едно плащане с основание фактура № 960/23 от 18.03.2003г. за 8 712 евро. 4) Направено е сравнение единични доставни цени и продажни, съгласно което са продадени с 0, 01 лв. повече за една опаковка. Прави се констатация, че ако се приеме за доставна цена тази посочена във фактурата, изпратена по повод международната проверка, увеличена с определената от митн.органи сума от 4000 лв. за транспорт, то доставната цена и разликата при последваща продажба е от -0, 55 лв. до -1, 43 лв. за отделните видове продукти, то вносителят би реализирал загуби в посочения размер за единица опаковка; 5) Вещото лице прави извод от търговската фактура № 960/23 от 18.03.2003г. и платежното нареждане от 12.02.2003г. за плащане към И. С.П.А, че са налице данните по чл.35 от ЗМ за определяне на митническата стойност на стоките по процесната митническа декларация. 6) В допълнително заключение вещото лице е анализирано счетоводството на жалбоподателя през 2003г., където установява доставки от 7 доставчика, в това число и И. Италия, откъдето 5 доставки по описани ЕАД. Плащания са извършени с 4 платежни нареждания, регистрирани в счетоводните регистри на жалбоподателя, три банкови суифта, получател И. Италия. Експертизата констатира, че в документите, получени от Италия, не се установиха сумите, посочени в банковите суифти, представени от жалбоподателя. Не се установили данни и от къде са постъпили посочените в справката за счетоводното салдо суми, от коя страна и банка, по кои банкови сметки са извършени трансферни данни, от кой контрагент на И. са получени.

Приети са и заверени преводи на фактурата, представена пред българските митнически власти по вноса и вносната митническа декларация, с приложени към тях счетоводните документи, по които е работило вещото лице.

Приети са като доказателство по делото заверено копие от цялата кореспонденция във връзка с проверка по линия на международното сътрудничество между Агенция „Митници“ и Генерално управление на финансовата гвардия на РИталия. В с.з. е представен и оригинал на доклада, по който съдът е извършил проверка и констатация за идентичност със завереното копие.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Направено е възражение от ответника за недопустимост на производството поради това, че обжалваното писмо не е индивидуален административен акт, като част от процедура по установяване на митническото задължение по чл.21 ал.5 АПК и не подлежи на самостоятелно обжалване. При формиране на становище по това възражение съдът констатира разнопосочна съдебна практика на ВАС на РБ по повод обжалване на аналогични на тук обжалвания акт, като отчита че се споделят две различни становища по допустимостта на обжалването на уведомително писмо за доброволно плащане: 1) В определение № 656 от 22.01.2007г. по адм.д. № 359/07г., определение № 653 от 22.01.2007г. по адм.д. № 306/07, определение 11021 от 23.10.2008г. по адм.дело № 12927/2008г., определение № 3308/12.03.2009г. по адм.д. 15859/2008г., решение № 14530 от 01.12.2009г. по адм.д. № 8256/2009г., решение №15214 от 11.12.2009г. по адм.д.№ 8136/2009г., решение № 15208 от 11.12.2009г. по адм.дело № 8305/2009г., определение № 9483/07.07.2010г. по адм.д.6519/2010г., решение № 15625/20.12.2011г. по адм.д. 5950/2010г., решение № 2380/16.02.2011г. и

др., всички на ВАС, се приема, че уведомителните писма за доброволно плащане на публични държавни вземания, определящи нов, различен размер на митническото задължение, различно от декларираното от лицето (било вследствие на констатирани несъответствия с декларираното след допълнителна проверка, било чрез определена нова митническа стойност, било чрез определяне на ново тарифно число) подлежат на самостоятелно обжалване от постановлението за принудително събиране на публични държавни вземания по чл.211а от ЗМ и ги определят като различни актове, с различно битие. Така в определение № 9431/06.07.2010г. по адм.дело 7024/2010г. се излагат следните мотиви: „Уведомлението е издадено при условията на чл. 206 ЗМ - поради установено несъответствие между посочения в митническите декларации, размер на митните сборове и този, установен при последваща проверка по реда на чл. 84 ЗМ. Обстоятелството, че впоследствие за същите задължения има издадено постановление за принудително събиране на публични държавни вземания по чл. 211а ЗМ, не променя извода, че уведомлението има белезите на решение. Уведомлението и постановлението са два отделни индивидуални административни акта, като наличието на издадено постановление, не е пречка за разглеждане на жалба, подадена против уведомлението. Само по себе си обстоятелството, че последното обективира и покана за доброволно изпълнение на определените с него задължения, не променя направения извод, че то има характера на решение за определяне на допълнителни митнически задължения и като всеки индивидуален административен акт подлежи на оспорване по съдебен ред”. А в определение № 9483/07.07.2010г. на ВАС се посочва „Наистина характерът на това писмо (такова, с което митнически орган е уведомил адресата за възникнали митнически задължения във връзка с лек автомобил, като му е указано, че ако посочените в писмото суми не бъдат заплатени ще се пристъпи към принудително събиране по реда на чл. 211 ЗМ) от една страна представлява уведомление по чл. 206 ЗМ, както и покана за доброволно изпълнение, но безспорно е и решение по прилагане на митническите разпоредби, пораждащо правни последици за неговия адресат и представлява административен акт, съгласно легалното определение на "Решение", съдържащо се в § 13 от ДР на ЗМ, който на осн. чл. 220 от ЗМ подлежи на обжалване по реда на АПК. Затова следва да се приеме, че в процесното писмо е обективирано и решение на митнически орган за определяне на митническо задължение, поради което правния интерес от обжалването на този акт за частния жалбоподател произтича от определените в писмото за внасяне суми за мито, акциз и ДДС. Поканата за доброволно изпълнение, която се съдържа в цитираното писмо не може да лиши лицето да обжалва административния акт, с което са определени митнически задължения по осъществения внос. Незаконосъобразно е твърдението, че едва с издаването на постановление за принудително събиране на публични държавни вземания по реда на чл. 211 ЗМ за лицето ще възникне правото да обжалва определените митнически задължения. Лицето има правен интерес да обжалва процесното писмо.” 2) Налице е и точно обратното принципно становище, споделено в определение № 6057/02.05.2011г. на ВАС, Първо, отделение по адм.дело 2473/2011г. на ВАС, също и в решение № 8402 от 14.06.2011г. по адм.дело 14282/2009г. и решение 9636 от 29.06.2011г. по адм.д. 13596/2009г. на ВАС. В решение № 8402 от 14.06.2011г. се приема: „Неправилно съдът е приел, че волеизявлението на началника на митницата, материализирано в оспореното уведомление представлява индивидуален административен акт по чл. 21 от АПК. С процесното уведомление на жалбоподателя е съобщено, че в 7-дневен срок от получаването на уведомлението следва да заплати възникнало на и неплатено вносно митническо задължение, съгласно чл.199, ал.1,

т.3; чл.202, ал.1, т.2 и чл.203 ал.1 от Закона за митниците. Указани са начините и поредността на плащане на задължението и адресатът е уведомен, че при незаплащане на дължимите публични държавни вземания в определения срок, ще се пристъпи към принудително събиране, съгласно разпоредбите на чл.211 и чл.211а от ЗМ. Съгласно чл.211а от ЗМ, постановленията за принудително събиране на публични държавни вземания са индивидуални административни актове, които се издават от началника на митницата, в чийто район е възникнало неплатеното в срок задължение, с които се установяват митнически задължения и други публични вземания. Ако се приеме, че процесното уведомление в една своя част представлява решение за установяване на митническо задължение, след неплащането в срок на задължението, при издаване на постановлението за принудително събиране, би се стигнало до повторно установяване на установено вече митническо задължение. Такова „процесуално разточителство“, освен че е недопустимо /поради резултата си – два индивидуални административни акта с един и същ предмет/, не държи сметка за това, че уведомлението по чл.206 е волеизявление, което е част от производството по издаването на индивидуалния административен акт.- постановление за принудително събиране на публични държавни вземания, което автоматично, на осн. чл.21 ал.5 от АПК, отрича на уведомлението качеството на индивидуален административен акт. Следва още да се отбележи, че издаването на Решение за установяване на размера на митническо задължение по реда на чл.220 от ЗМ не е условие за изпращане на уведомление по чл.206 от Закона за митниците. Такова е само вземането под отчет на митническото задължение по смисъла на чл.217, пар.1 от Регламент ЕИО №2913/92г. на Съвета от 12 октомври 1992г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността /Митнически кодекс/, възпроизведен в чл. 205 от ЗМ. Вземането под отчет е фактическо действие на митническите органи по изчисляване на размер на митническите задължения и вписването им в счетоводните документи или на друг носител на счетоводна информация. Посоченото изискване на чл.221 пар.1 от Митническия кодекс, възпроизведен в чл.206 ал.1 от Закона за митниците, в случая, е спазено. Задължителната хронология на събитията по издаване на постановление за принудителното събиране на публични държавни вземания е следната: 1.възникване на митническо задължение при условията на чл.199 и сл. от ЗМ; 2. Вземането им под отчет по смисъла на чл.205 от ЗМ; 3.Писмено уведомление по чл.206, което не може да бъде извършено след изтичане на 3-годишен срок от датата на възникване на митническото задължение и 4.Постановление за принудителното събиране на публични държавни вземания, при неплащане в срока по уведомлението. Решение за установяване на митническото задължение по чл.220 ЗМ може /но не е задължително/ да бъде издадено, включително и преди уведомлението по чл.206 ЗМ, за който случай е специалното правило на чл.206 ал.3 изр. последно ЗМ, относно спирането на срока по изр. първо на същата алинея. Приемането на процесното уведомление, в която и да е негова част, за индивидуален административен акт, противоречи на разпоредбата на чл.209 ал.2 т.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс/ДОПК/, която дава характер на изпълнително основание на митнически вземания единствено на постановлението за принудително събиране, а възможността за принудително събиране всъщност е най-важната правна последица от установяването на митническото задължение. В същото време, уредбата на чл.211 и сл. от ЗМ, удовлетворява изцяло изискванията на чл.243 и сл. от Митническия кодекс за гарантирането на правото на защита на задължените лица чрез обжалване на решенията на митническите органи които ги засягат пряко и лично /каквито, без съмнение, са и ППСПДВ/, като по чл.245 от същия кодекс, процедурата по обжалване се регламентира от държавите-членки. Впрочем, близо 10-годишната съдебна практика по прилагането на раздел II на глава XXVI от ЗМ, никога не е поставяла под съмнение, че обхватът на съдебния контрол при обжалване на ППСПДВ включва дали са налице материално-правните основания за установяване на възникнали митнически задължения.

Доколкото процесното уведомление, по изложените съображения, няма директни правни последици за неговия адресат, без основание жалбата е приета за допустима от първоинстанционния съд.”

Настоящият съдебен състав като анализира горната противоречива съдебна практика и при липсата на тълкувателно решение, за да формира своето становище по допустимостта на обжалването на акта, съобрази неговото

съдържание и последици. В случая уведомително писмо изх.№ 1043/04.06.2009г. на Началника на митническо бюро И. съдържа мотиви (само фактически основания) относно причини, налагащи промяна на митническата облагаема стойност по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. и съобразно тях определяне на митническа облагаема стойност в размер, различен от декларираната по ЕАД и определяне на изискуеми митнически задължения (внос мито, ДДС и лихви) в по-голям от декларирания размер, както и покана за доброволното им погасяване в определен срок, с предупреждение за пристъпване към принудителното им събиране. Уведомлението очевидно обективира решение на митническия орган по приложение на митнически разпоредби по конкретен случай, като именно с този акт се определя нова митническа стойност на внасяните стоки и съответно се определят допълнителни задължения, освен тези съгласно ЕАД. Определянето на нова митническа стойност на стоките по вноса, вследствие на извършена проверка по чл.84 ал.1 и 2 от ЗМ и изчисляване въз основа на нея на нов размер на задълженията по ЕАД попада в общата дефиниция на § 1, т.13 от ДР на ЗМ за решение, което засяга пряко адресата му. Засягането не означава непременно принудителна изпълняемост на акта и изискване същият да бъде и изпълнителен титул. След като е допустимо нов размер на митнически задължения да се определя от митнически орган в уведомително писмо до носителя им, но не само това (че да се приеме, че това е само предложение за установяване на задълженията в новия размер), а и задълженията в така определения размер да се търсят с покана за доброволно изпълнение, то следва да се обезпечи правото на защита на адресата срещу това ново определяне на митническа стойност и размер на задълженията. Носителят на задълженията в определен по-голям размер, за което е уведомен с процесното писмо, безспорно е засегнат от това и то пряко – задълженията се търсят в този размер от неговия патримониум. Същият, макар и несъгласен с техния размер, би могъл да ги изпълни доброволно, за да избегне лихвата и принудително изпълнение, и тогава не би се стигнало до издаване на постановление за принудително събиране на публични държавни вземания. Как тогава ще търси защита срещу определения от митническите органи нов размер на задълженията му по ЕАД. А всяко лице може да обжалва, засягащи го решения на митническите органи по реда на АПК съгласно чл.220 от ЗМ. Обстоятелството, че впоследствие и до приключване на устните състезания по делото за същите допълнително установени задължения няма данни за издадено постановление за принудително събиране на публични държавни вземания по чл.211а от ЗМ, е още един аргумент, че защита срещу установеното в различие от декларираното, жалбоподателят може да получи само в производство по оспорване на единствения акт, материализиращ допълнителното установяване – процесното писмо. След горната преценка за наличие на подлежащ на оспорване административен акт съдът констатира, че са налице и другите предпоставки за допустимост на жалбата, а именно: Жалбата е подадена от адресата на обжалваното писмо, имащ право и интерес от оспорването. Спазен е и предвиденият в АПК 14 дневен срок за обжалване на индивидуалните административни актове, считан от съобщаването им. При преценката **по същество на жалбата** и дължимата служебна проверка за

законосъобразност по чл.168, ал.1 от АПК на всички основания по чл.146 от АПК на оспорения административен акт, съдът приема, че допустимата жалба на [фирма] **е основателна, но** поради следните съображения:

Обжалваният в настоящото производство индивидуален административен акт – писмо **е** издаден от компетентен по смисъла на общото правило на чл.30 от Правилника за прилагане на ЗМ (ППЗМ) административен орган – началника на митническо бюро И., като входно митническо учреждение по ЕАД. Съгласно разпоредбата на чл.30 от ППЗМ, когато в закона или в правилника не е определен точно компетентният за дадено решение орган, счита се, че компетентен е митническият орган, пред който е възникнал проблемът, изискващ вземане на решение. В настоящия случай различията на основите за определяне на митническите задължения са констатирани във връзка с деклариран пред митническо бюро И. внос и съответно митническият орган – началникът на митническото бюро, пред който е възникнал проблемът за решаване, е компетентен.

Що се отнася до спазване на установената форма – процесното писмо е издадено в писмена форма и съдържа съществени за действителността на индивидуалните административни актове общи реквизити по чл.59, ал.2 от АПК – относно органа, който го издава, адресата, фактически основания за доплащане на мито и ДДС, обосновани от резултати от последваща проверка по линията на международното митническо сътрудничество от италианските митнически власти и правни основания, разпоредителна част, определяща размера на задължението за доплащане, дата на издаване и подпис на издателя. Специалната в случая разпоредба на чл.206 от ЗМ относно актовете за уведомяване на длъжника за митни сборове изисква единствено писмено уведомяване без да посочва други специални изисквания. Няма особени изисквания към формата и съдържанието на актовете, издавани вследствие на обикновената последваща проверка на декларацията по чл.84, ал.1 и 2 от ЗМ.

По преценката за спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон:

Относно възражението, че решението представлява опит да се избегне изпълнение на решение по вече отсъдено спорно право, предвид обявяването на ППСПДВ № 241/29.12.2005г. за нищожно при съдебното му обжалване – съдът не го споделя. Съдебният контрол с решението на СГС не е по съществото на спора за законосъобразност на установените задължения по ЕАД 5002/4-2987/25032003г., а констатира некомпетентност на органа, издал ППСПДВ № 241/29.12.2005г. Обявеният за нищожен административен акт е равнозначен на неиздаван такъв акт.

Същевременно обаче съдът констатира, че преди издаването на ППСПДВ № 241/29.12.2005г. е издадено уведомление за доброволно заплащане на публични държавни вземания изх.№ 5954/06.10.2005г., връчено на 12.10.2005г. Същото не е приложено по делото, но безспорно се установява издаването му и неговото съдържание. Описано е в Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № 241 от 29.12.2005г., също и в съдебното решение от 29.10.2008г. на СГС по адм.дело № 01610/2006г. Така и в писмените бележки на ответника л.429 се сочи, че в резултат на определената след проверката по линия на международното сътрудничество нова митническа

стойност в тежест на вносителя е възникнало задължение за доплащане на митни сборове и ДДС, като съгласно чл.205, ал.1 и чл.206 от ЗМ жалбоподателят е бил уведомен за настъпилите промени с писмо изх.№ 5954/06.10.2005г. След връчването му жалбоподателят имал възможност по чл.102, ал.2 от ППЗМ да възрази преди вземането на окончателно решение по размера на така определените допълнително дължими митни сборове, което той не направил. Тоест с уведомление за доброволно плащане на публични държавни вземания с изх.№ 5954/06.10.2005г. на жалбоподателя е съобщено възникнало вносно митническо задължение за доплащане на митни сборове и ДДС, дължими при внос на стоката по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. в размер на 6298 лв., от които 801 лв. мито и 5497 лв. ДДС и е поканен за доброволно плащане. Следователно, преди настоящото писмо изх.№ 1043/04.06.2009г. на началника на митническо бюро И., с което жалбоподателят е уведомен, че по ЕАД 5002/4-2987/25032003г. следва да се промени митническата облагаема стойност в размер на 47 725 лв., съответно възникване на изискуеми митнически задължения в размер общо на 7 242 лв.- мито 921 лв. и ДДС 6321 лв. и законна лихва и е поканен за доброволното им плащане в 10 дневен срок от получаване на уведомлението да погаси посочените изискуеми митнически задължения, е налице описания предходен акт на митнически орган по същата ЕАД 5002/4-2987/25032003г. Този предходен акт няма данни да е обжалван и срещу него да е направено възражение. Последвалото го ППСПДВ №241/29.12.2005г. за принудително събиране на посочените в писмо суми, е обявено за нищожно.

Уведомление за доброволно заплащане на публични държавни вземания на началника на МБ И. с изх. № 5954/06.10.2005г., издадено на същата фаза на производството за определяне на нова митническа стойност по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г., на същите фактически основания и със същия предмет като настоящото оспорвано писмо – след извършена проверка по линия на международното сътрудничество между Агенция „Митници“ и митническата администрация на Италия, за определяне на нова митническа стойност на стоките по вноса, при липса на данни за обжалването му, е влязъл в сила административен акт на митнически орган, който може да бъде изменен само по реда на Глава седма от АПК чл.99 и сл. Ето защо издаването на последващ административен акт със същия адресат и предмет, при същите фактически основания, е незаконосъобразно до степен нищожност. Материалната компетентност на митнически орган да определи нова митническа стойност и да уведоми жалбоподателя за това по реда на чл.206 от ЗМ е изчерпана с издаването и влизането в сила на уведомление изх.№ 5954/06.10.2005г., връчено на 12.10.2005г. Тъй като последвалото това писмо ППСПДВ № 241/29.12.2005г. на началник митница С. е обявено за нищожно, то налице е предметна компетентност само за издаване на друго такова постановление по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. и въз основа на уведомление изх.№ 5954/06.10.2005г., с което вече веднъж е съобщен размер на допълнително определените митнически задължения, но не е налице предметна компетентност за издаване на друго такова уведомление, още повече в различен размер, от вече съобщения друг размер на митнически задължения. При споделяне на становището, че издаваните уведомления за

доброволно плащане, с които се обективира воля на митнически орган за изменение на митническите задължения, преди издаване на постановление за принудително събиране на публични държавни вземания, са отделни индивидуални административни актове, следва логичното продължение на това становище в извода, че пререшаване на въпроса за новата митническа стойност и определяне и съобщаване на нов размер на митнически задължения, на база на същите факти, каквито и в предходно уведомително писмо, не отговаря на изискванията за законосъобразност на решенията на митническите органи, издавани на този етап от производството по ЗМ - след последваща проверка на митническата декларация, за уведомяване на лицето за определените му митни сборове. Издаването на ново уведомително писмо на същите основания като предходното е лишено от правно основание, противоречи на разпоредбата на чл.27, ал.2, т.1 , както и на изискванията за изменение на влязъл в сила акт по чл.99 и сл. от АПК и следва да бъде обявено за нищожно.

Оспорването срещу уведомление за доброволно плащане на публични държавни вземания № 1043/04.06.2009г. по жалба на [фирма] е основателно поради незаконосъобразност на оспорения акт, макар и на основания различни от изложените в жалбата на дружеството. Предвид наличието на предходно решение на митническия орган по същия въпрос, спрямо същото лице и на същото основание второто решение за това е незаконосъобразно до степен нищожност. Следва да се прогласи нищожност на решението на митническия орган, обективизирано в уведомително писмо № 1043/04.06.2009г. на Началника на митническо бюро И..

Разноски от жалбоподателя не са претендирани, поради което съдът не се произнася.

По изложените съображения, на основание чл.172, ал.2, предл.първо Административен съд София-град, I-во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ на писмо изх.№ 1043/04.06.2009г. на Началника на Митническо бюро И., за уведомяване на [фирма], че по ЕАД 5002/4-2987/25.03.2003г. е определена митническа облагаема стойност в размер на 47 725 лв., съответно възникване на изискуеми митнически задължения в размер общо на 7 242 лв. и адресатът е поканен за доброволното им плащане в 10 дневен срок от получаване на уведомлението да погаси посочените изискуеми митнически задължения.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна

Бороджиева)

